

'Grimmigheid en humor in 'De vrek'

JOS SCHURING

Hij is een monumentaal acteur. Dit jaar is Hans Kesting 25 jaar toneelspeler en speelt hij de hoofdrol in 'De vrek' van Molière.

Grootse rollen speelde Hans Kesting in voorstellingen als 'De Cid', 'Othello', 'Romeinse tragedies' en 'Angels in America', waarvoor hij uiteindelijk - beter laat dan nooit - de Louis d' Or kreeg. Hij is net zo makkelijk held als schurk, machoman of gevoelig type. Hij is zo'n acteur voor wie je naar het theater gaat. Zijn nieuwste rol is die van Harpagon in 'De vrek' van Molière.

Een komedie, volgens de website van Toneelgroep Amsterdam, maar Kesting vindt het eerder een tragikomedie. „Er zit wel humor in, maar het gaat er bepaald grimmig aan toe.”

De klassieker dateert uit 1668, maar is volgens Kesting nog immer actueel. „De boodschap is toch vooral dat, als je zo monomaan als Harpagon bezig bent met geld, je uiteindelijk in een isolement raakt. Maar er is natuurlijk veel meer. Wat ik zelf eigenlijk nog belangrijker vind in het verhaal, is het vader-zoon conflict. Er zijn nogal wat verwickelingen, maar simpelweg komt het erop neer dat de zoon geld nodig heeft voor zijn huwelijk. Op bizarre wijze komt Harpagon er dan achter dat zijn zoon verliefd is op de vrouw die hij zelf wil trouwen. Dit conflict wordt breed uitgemeten en is onoplosbaar. Daarmee heeft het trekken van een koningsdrama.”

Tegelijk ziet Kesting ook een parallel met de wereld van nu en het kabinet met een naar zijn idee te grote fixatie op geld. „Het gaat alleen maar over bezuinigingen en niemand zal ontkennen dat dit nodig is, maar dit kabinet lijkt nergens anders naar te kijken. Dan loopt het slecht af, zegt Molière.”

'De vrek' gaat ook over het generatieconflict, vindt Kesting. „Harpagon is een man van de oude stempel die als hoofd van een gezin zijn autoriteit opeist. Hij doet zijn best om zijn kapitaal veilig te stellen, maar de kinderen hebben een andere houding. Zij willen nu genieten. Uiteindelijk verliest Harpagon.”

„De tekst heeft vele lagen. Goed beschouwd zijn de kinderen van Harpagon nog grotere geldwolven dan hijzelf. Harpagon heeft eigenlijk wel goede bedoelingen. Hij denkt aan de kinderen

en hun toekomst. Maar de manier waarop hij dat doet, is moeizaam. Daarmee richt hij enorme schade aan aan zijn omgeving maar uiteindelijk het meest aan zichzelf.”

Regisseur Ivo van Hove werkt altijd nauw samen met zijn partner, scenograaf Jan Versweyveld. Hij had het kort na zijn aanstelling bij Toneelgroep Amsterdam moeilijk met zijn acteurs. Hans Kesting nam zelfs ontslag. Maar de twee vonden elkaar snel weer en het gezelschap beleeft nu glorieuze tijden.

„Dat klopt, het gaat erg goed. We maken mooie voorstellingen die meestal goed ontvangen worden en we hebben veel publiek. En we spelen steeds meer in het buitenland. En als je dan in de Barbican speelt, het huis van The Royal Shakespeare Company, en je krijgt daar veel lof voor een voorstelling als 'Romeinse tragedies', dan is dat een enorme kick.”

Grote wensen koestert Kesting niet. „Ik heb al zoveel moois mogen spelen. Wel zou ik graag nog eens in een toneelstuk van Thomas Bernhard willen staan, maar daar houdt Ivo niet van. Ook wil ik nog steeds graag een solo maken.”

Kesting studeerde af op de toneelschool van Maastricht, dit jaar precies 25 jaar geleden. „Dat voelt bizar. Ik herinner me de tijd van Maastricht nog zo goed, het is zo snel gegaan. Terugkijkend ben ik zeer dankbaar. Als klein jongetje wilde ik al acteur worden en wist ik dat ik grote rollen in grote stukken voor een groot publiek wilde spelen. Dat is allemaal uitgekomen.”

'De vrek' staat donderdag in De Harmonie in Leeuwarden.

> www.toneelgroepamsterdam.nl

*'De kinderen
van Harpagon
zijn grotere
geldwolven
dan hijzelf'*

Hans Kesting: „Ik heb al zoveel moois mogen spelen.“

FOTO GPD/JAN VERSWEYFELD